

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraenesis De Eleemosyna

Alardus <Aemstelredamus>

[Köln], 1545

VD16 A 1250

Etiam corpore ualidis & sanis, tamen pauperibus distribuendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63012)

DE ELEEMOSYNA.

de se, sed de discipulis quoque suis hoc ipsum afferis, quod nullum miserit, qui ab ecclesijs, aut possit aliquid, aut uellet accipere. Si autem gratulatur in quibusdam epistolis, ut mittentium munera beneuolentiam dei appellat, non tam sibi congregat quã pauperibus sanctorum, quæ erant in Hierusalem. Sancti aut pauperes, hi erant in Hierusalem, q̄ primum in Christo crediderant de Iudæis, & proiecti à parentibus & cognatis atque affinibus suis, tam possessiones, quàm uniuersam suppellectilem, sacerdotibus templi ac populo uastante perdididerant. Si tales pauperes sunt, accipiant. Si autem sub occasione pauperum pauca ditantur domus, & in uastro ac uase fictili aurum comedimus, aut cum thesauris mutemus & uestes, aut pauper habitus non querat diuitias senatorum: Quid prodest circa collum ad abstergendos sudores linteolum non habere, qd̄ iuuat eẽ *ἡ ὀψιὸν χιτῶνα*, & præferre habitu paupertatẽ, cum marsupium nostrum uniuersi pauperum turba suspiret, Propter hoc, causa nostri: qui tales sumus, qui Sion ædificamus in sanguine, & Hierusalem iniquitate, qui iudicamus in muneribus, q̄ mercedibus respõdemus, q̄ in pecunia diuinamus, & sup hoc fictam nobis sanctimoniam uendicantes dicimus, non uenient super nos mala.

Etiam corpore ualidis & sanis, tamen pauperibus distribuendum.

Beda super Lucam: Pauperes & debiles, & cæci & claudi uocant̄ & ueniunt. Si nõn sic uelit euangelium de pauperibus, cur Paulus & Bar

DE ELEEMOSYNA.

nabas dederunt dextras Petro, Iacobo & Ioanni, ut pauperum memores essent? Et collectā faceret non omnibus, sed sanctis illis, qui templum continuis orationibus Hierosolymis frequentabant, inter quos non legitur cæcus, claudus uel debilis, sed omnes corpore ualidi, nec etiam egeni erāt, dicente textu Acto- rum 4. Nec quisquam egenus erat inter illos. Et ta- men de eis erat omnis cura Pauli, omnis Apostolo- rum industria. Propter hos afferebantur p̄cia uen- ditorum, propter hos fiebant collectæ, per Macedoni- am & Galatiam sabbatis. Et uix aut nunquam lege- ris Christum aut Apostolos his squalidis mendi- cis elemosynam fecisse corporalem, præter corpo- ris sanitates. Christus enim sanauit cæcum mendi- cum iuxta uiam non legitur dedisse illi stipem. Sa- nauit mendicum à natiuitate cæcum, non dederat il- li stipem aut nummum. At tamen Christus cum lo- culis incedebat in usus pauperum collectis. Ioan- nis 12. Sanauit utique Petrus claudum ad speciosam portam templi, excusationē faciens de stipe. Argen- tum, inquit, & aurum non est mihi. De qua re lo- quens secundo de officijs Ambrosius dicit: Itaque pecuniam non dedit, salutem dedit, quāto melius est salutem habere sine pecunijs, quā pecuniam sine salute. Surrexit claudus, quod nō sperabat accepit, pecuniam non accepit, quod sperabat. Hæc Ambro- sius. Per cuius tamen manus cōtinenter antea pau- perum illorum sanctorum & ualidorum dabatur unicuique satis ad uictum prout opus erat. Intelle- xit forsā Petrus, non sibi argentum & aurum esse de proprio, sed solum de communi sanctorum, qđ

D B E L E E M O S Y N A

non esset fas tollere sanctis, & dare uulgi pauperibus. Beda: Petrus supple memor illius præcepti, Nolite possidere aurum & argētum, pecuniam, que ad pedes pauperum ponebatur non sibi recondebat, sed ad usus pauperum, qui sua patrimonia reliquerunt, seruabat.

An medicis ualidis, alijsque id genus otiosis erroribus succurrendum.

PAuperibus danda est eleemosyna, q̄ suis manibus laborare non possunt, ca. de mend. ual. Pauper autē qui laborare potest, si se eleemosynis immiscet, captiuandus & in seruitutem redigendus. Chryso. libro contra gentiles. Babylæ Antiochēni episcopi ac martyris uitam continenti. Nam qui opulentiores inter illos sunt, in ordinem parasitorum cogunt eos, qui ob ignauiam fame pereunt, q̄s ipsos tanquam canes ad mensas suas enutriunt, eorumq̄ impudentes uentres iniquarum cœnarū reliquis differtiunt, iisdem pro animi arbitrio abutentes. At nos qui in uniuersum mores uestros iniq̄s, ac prorsus ratione carentes abominamur, q̄ ob propriam segnitē, atq̄ ignauā esurire cogunt, eos nō pascimus, quin potius suadendo hortamur, ut & sibi, & cæteris opera sua uictum sufficiant: qui uero inutiles sunt corpore, ijs p̄mittimus modo uictū necessariū ab ijs q̄bus facultates suppetunt medicare. Nec est quod opinetur quis, in hoc parum sibi constantem Chryso. ut qui toties, & perpetuo fere in locis alijs curiosiorem pauperum delectum improbat.